

Nr 350

Av fru **Boman** och fröken **Karlsson**, om översyn av bestämmelserna angående bidrag till ferieresor för barn och husmödrar.

I statsverkspropositionens femte huvudtitel hemställes bl. a. dels om 2 400 000 kronor till ferieresor för barn, dels om 1 140 000 kronor till ferieresor för husmödrar, dels ock om 1 000 000 kronor till stipendier för underlättande av husmoderssemester. Sammanlagt har således för barn- och husmodersresorna begärts 4 540 000 kronor eller samma belopp som för budgetåret 1955/56.

Under de senaste åren har en märkbar nedgång av antalet resenärer konstateras. 1953 var antalet barn 40 189 och antalet vårdarresor 28 250, vilka siffror för år 1954 gått ned till 28 828 respektive 21 216. Den minskade resefrekvensen antas ha samband med lönenivåns utveckling, vilken medfört, att ett mindre antal barn än tidigare är berättigade att erhålla fria ferieresor.

Avsikten med dessa fria resor har varit att göra det möjligt för barn att i största möjliga omfattning få tillfälle till miljöombyte under sommaren. För att bereda mödrar motsvarande förmån har de fria ferieresorna för husmödrar tillkommit. Samma inkomstgräns är uppställd för såväl ferieresor för barn som för husmödrar, ehuru vissa ytterligare villkor är stipulerade för husmodersresorna.

För att komma i åtnjutande av fri vårdarresa fordras emellertid icke, att de för ferieresor för husmödrar uppställda normerna uppfylles. Som en följd härav har vårdarresorna utnyttjats av mödrar, vilka icke har varit berättigade till de fria husmodersresorna. En avsevärd del av det anslag, som beviljats för ferieresor för barn, har härigenom kommit att brukas för vårdarresorna.

Enligt nuvarande ordning åtgår den utan jämförelse största delen av ifrågavarande anslag för att bestrida de kostnader vårdarresorna betingar. Med hänsyn till syftet med de fria ferieresorna för barn kan en sådan fördelning av medlen icke anses önskvärd. Särskild uppmärksamhet bör därför ägnas varje möjlighet att nedbringa kostnaderna för vårdarresorna.

I detta sammanhang är barnavårdsnämndernas uppgift att beakta, enär dessa i betydligt större omfattning än vad som nu sker torde kunna samordna barnens resor, så att gruppresor med endast en vårdare per grupp i ökad omfattning kan anordnas. Vidare bör övervägas, huruvida icke moder, som erhåller fri vårdarresa för att medfölja sitt barn till enskilt hem, skall

kunna åläggas att omhänderha andra barn, vilka skall färdas samma väg. Samordning mellan en familjs enskilda semesterresa och barnens ferieresa torde även kunna anbefallas. Varje annan åtgärd, som innebär rationalisering och bättre planering och därigenom nedbringar kostnaderna för vårdarresorna, bör noggrant övervägas.

En allmän översyn av bestämmelserna för erhållande av bidrag till ferieresor för barn och mödrar med särskild hänsyn tagen till möjligheterna att åstadkomma en för barnens resor mer fördelaktig fördelning av anslagen torde därför snarast böra företagas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte företaga en allmän översyn av bestämmelserna för erhållande av bidrag till fria resor för barn och husmödrar.

Stockholm den 26 januari 1956

Märta Boman

Eva Karlsson